

Pěkné vánoce a veselý Silvestr!

19. 12. 2013

pÚvodní slovo / předsedy Břetislava Kovaříka * Přílohy / Usnesení XXIV. Valné hromady ČUK ;

Naše finance * KdoKdyKde(a)Co / Hiršl, NC 2013, Jurkas, Brodský, HUDří Salon, p. f. na web; * ČUK / Pohromadě na hromadě; Drby z první ruky (Fojtík + Jurkas) * Ze Slovenska / Leššo; Chadžiev; Torma; Povážský čtyřlístek * Časopisy / O smutném konci Sorry * 6x / Portréty z VH ČUK * Názor / Kovařík: K veřejným duelům cartoonistů * Knihy / Porozumění - už 5. svazek Srnovy edice! * Kalendarium * Do archivu / Mediažurnál k česko-slovenské Novinářské ceně pro karikaturisty * Z pošty / Plotěná, Truneček, Schubert, Poláček * Z Polska /

Kam na výstavu * Komiks-News / #263 * Kalendarium * Výsledky / Itálie, Německo, Rumunsko * Propozice / Itálie, Německo, Slovensko * / aj.

Týdeník České Unie Karikaturistů * XI. ročník
(Zprávy ČUK č. 555/556) <http://www.ceska-karikatura.cz>

e-Číslo 2013 - 51/53

OBRÁZKY: HANÁK, LEŠŠO, TORMA, BARTÁK, MAŠATA, PLOTĚNÁ, POLÁČEK, BOŽKOV, AXINTE, TOMASCHOFF, KOŠTÝŘ, KUBEC, JANOŠTÍK... AJ

pÚvodník / Břetislava Kovaříka (o VH ČUK)

Valná hromada nás překvapivě semkla!

Nevím, zda se to semknutí dá brát v tom obrazném, tedy řekněme filozofickém smyslu slova, to ukáže až čas a další vývoj. K semknutí fyzickému však došlo zcela nepochybně. Salonek vinohradské restaurace U vodárny byl přívětivý, ale poněkud těsný, takže i předseda, přišedší krátce před půl jedenáctou si již musel svoji židli tak trochu vybojovat.

Na snímku vidíte asi dvacítku ze čtyřicítky zúčastněných. Text pokračuje na příští stránce...

Ještě, že nás nepřišlo více, než nás přišlo, další by již museli schůzovat "nastojáka". Vlastní schůze proběhla standardně, předseda si postěžoval nač si postěžovat chtěl, komise byly zvoleny a pracovaly, pokladní zpráva i zpráva o činnosti byly schváleny, diskuse byla bo-

hatší než jindy, guláš byl chutný (byť knedlíky dle JVD poněkud tenké). Z diskuse vyplynulo, že logo ani název ČUK se měnit nebudou (alespoň nyní ne), závěrečné hlasování o přijetí usnesení bylo jednomyslné.

Co zajímavého ale přibylo oproti dosavadním valným hromadám, byl malý workshop, který proběhl hned po skončení oficiální části. Dle dohody z předsednictva si VHRSTI připravil povídání o své činnosti kreslíře, ilustrátora, spisovatele a výtvarníka animovaného televizního Večerníčku, což bohatě doplnil promítáním ukázek pomocí digitálního diaprojektoru (**viz obrázky vlevo!**) Téhož pak využil i Kovařík k malé obrázkové prezentaci vyzývající k diskusi na téma co je ve výtvarné činnosti vzor a co kopírování - co se stylu týče. Myslím, že kdo z přítomných měl čas a zůstal, by pravděpodobně připustil, že po příští valné hromadě by nebylo špatné něco podobného zopakovat. Vždyť kdy jindy jsme schopni se tak pěkně pohromadě sejít? **-bk-**

Snímky: **Roman Jurkas** a **Jan Koutek**

Kolik nás bylo - a kolik jsme zaplatili?

Jména omluvených (a bylo jich více než neomluvených) členů přečetl předseda ve svém vstupním projevu. A jména přítomných vydal nakonec valné hromady pokladník, jenž spolu s kolegou tvořili uvítací výbor - nudněji řečeno seděli u prezentace a také vybírali členské příspěvky na příští rok. Necht' zde tedy mluví čísla: Dostavilo se (včetně opozdílů) rovných

40 členů ČUKu.

Zde jsou naše jména v pořadí tak, jak jsme je zanesli u vchodu do prezenční listiny:

Hiršl, Krmášek, Morávek, Steska, Šourek, Skoupý, Šípoš, Hanák, Linek, Holečková, Schubert, Martenek, Starý, Srna, Vomáčka, Valocká, Kohlíček, Hanousek-GAGmen, Pírk, Vorel-Major, Barták, Jurik-Vhrstí, Jurkas, Pillvein, Novák, Vico, Bernard, Dostál-Výstavač, Rakus, Kučera-Kobra, Fojtík, Kovařík, Šír, Balcar, Hofman, Vobr, Koutek, Setíkovský, Vyjidák, Souček. Zeleně jsme vybarvili osmičku členů předsednictva, jak ji

schválila VH. Červeně jsou vyznačeni kolegové **na fotu vedle**. Podle toho, že sedí v před sínce u vchodu, nelze soudit, že jsou na hanbě, ale jen to, že nepřišli mezi prvními...

A ještě ty peníze. Na členských příspěvcích na rok 2014 bylo vybráno do spolkové pokladny **20 500,- Kč**. A jelikož se u dvojice *Fojtík-Jurkas* nabízely i katalogy, tak je hlášeno ještě dalších **2 350,- Kč** za katalogy.

Protože jsou oba zmínění pánové od vchodu obdařeni vzácnou schopností dělat i dvě věci najednou (neuvěřitelné!) najdete ještě jejich postřehy ze zákulisí setkání dále v tomto čísle.

Valná hromada ČUK očima GAG-mena

Hlavním materiálem tohoto čísla měla být edYtorova reportáž z valné hromady, největší události roku, z níž by si „nedošedší“ udělali co nejpřesnější obrázek o tom, to tam bylo a co všechno se tam událo, řeklo, navrhlo, schválilo, vypilo a podobně... No, jak vidíte, šlohl jsem Kovaříkovi nápad s jeho slovem „příšedší“ jako odvetu za to, že mi vlastně uzmul můj hlavní nápad se *semknutím v příliš těsném prostoru* (nevím vlastně dodnes, proč jsme se nedostali

do dvakrát tak velkého sálu ve stejném podniku, kde jsme nedávno porotovali novobydžovské *Usmívání*).

Na snímcích: Kovařík/moderace, Šourek/unesení a Kučera/roz-mýšlení - „v akci“

Jenže nejen Kovařík ve svém **pÚvodním slovu**, ale i Fojtík ve svých **Perličkách** toho zachytili a popsali tolik, že jsem byl na rozpacích, zda bych ve své reportáži vlastně jen neopakoval již vyřčené. Dorazilo mne pak čtení Unesení VH, které jsem graficky přičesával do podoby, kterou nacházíte vně tohoto čísla e-GAGu (jako jednu ze dvou příloh). Tou druhou je finanční stav ČUKu a jak sami vidíte - ten je skvělý. Snad se

ten polštářek, co máme „na zlé časy“, podaří nerozfofrovat nějakým neuváženým projektem a udržíme náš tradiční způsob ve znění: ano, jdeme do toho, ale peníze na akci je z větší části třeba nalézt mimo ČUKovní kasu. V tom věřím bez výhrad současnému, byť něžně inovovanému předsednictvu. Když už jsme u peněz - ten podivný chlapík, který navrhl zachovat členské příspěvky v současné podobě, neb nás přece nic nenutí je zvyšovat... no, byl jsem to já. A nás, asi sedm statečných, jasně přehlasovala valorizační většina... Nepomohlo ani to, že jsem v návrhu ponechal bod o tom, že by ti nejseniorovější ze seniorů měli platit alespoň udržovací poplatek, který by nás informoval, zda mají ještě pro ČUK uděláno anebo už i ten e-GAG mažou v e-mailech jako obtížný spam...

Než budu pokračovat, prozradím, proč tu přece jen něco připisuji: mám vybrané ještě další snímky z našeho setkání a ony se ty obrázky v mém amatérském grafickém programu vždycky lépe zachycují na nějaký text...

Kovařík se ve svém projevu pochlubil něčím, co ovšem nemám při ruce písemně, totiž oddělil aktivní asi osmdesátku členů od více než desítky členů čestných i členů nekreslivých, kteří však mají pro nás svůj význam, ať už jsou z Olomouce či Plzně - a co je také dost důležité - většinou i platí členské příspěvky.

K nápadům a názorům

Diskuse byla neobyčejně vydatná, byť její tradiční načasování na závěr jednání zvýhodňovalo neabstinenty, jimž pár piv (*Maruška P. jim snad odpustí*) rozvázalo jazyk.

Řidiči, tak jako my, co už máme svůj pivní bazének vypitý, jsme spíš poslouchali, a když se diskuse od názvu a loga (většina se shodla na tom, že zatím nic lepšího nikdo nevymyslel) převážila do oblasti facebooku a nápadů jak ČUK více zviditelnit, v klidu jsme to zažívali a svých pět nápadů z docela jiné kapsy jsme prozatím plně nepředhodili. Ale zdá se, že s Vhrstim, Srnou i novicem Skoupým aktivnější křídlo předsednictva posiluje, takže by mohlo i na realizaci některých mých myšlenek časem dojít. Konečně jedna se hned na místě ujala, když jednomyslně prošlo, abychom byli těmi, kdo nominuje kolegu *Vladimíra Renčina* na NC 2013. Proč? To vysvětluji v článku psaném pro Mediažurnál, který najdete v rubrice „Do archívu“.

Na snímcích: Takhle to dopadne, když se nikdo nepostará o zasedací pořádek. A předsednictvo pak prorůstá s prostým členstvem - viz nahoře *Valocká* a *Šír*. Ach, ti Češi...

Jo, nápady, to je moje
Prozradím přece jen jednu myšlenku: mám už dlouho na mysli *vnitroopodnikovou* soutěž o **Vtip měsíce** (s

mírnými finančními odměnami), jejíž roční náklady by nebyly vyšší než pár tisíc a jejíž pravidla už jsem natolik vykroumal, že by nemohlo docházet k tomu, že stále „vyhrávají ti stejní“, jak to kdysi formuloval (o mezinárodních soutěžích) *Jára da Výstavák*. Není to sice žádný *facebook*, ale web ČUKu by to mohlo oživit a e-GAG má kapacitu tenhle e-nápad po celý e-rok přiživovat...

Těsnou, neodhlučenou a dost zakouřenou místnost *Klubu Vodárníků* jsem opustil z ryze zdravotních důvodů ještě před nepovinnými přednáškami pánů *Vhrstiho* i *Kovaříka*, obdařen několika novoročenkami (na papíru) a tiskovinami, za které dárcům děkuji. A předádám slovo Romanovi, jenž snad tu poslední část setkání popíše za mne.

(G-men)

Postřehy Romana Jurkase

Valná hromada pro mě znamená vždycky takový vrchol sezóny. Jsem rád, že se uvidím s plno kolegy, popovídáme si, a získám nové katalogy, péefka nebo kalendáře. Jak jsem se rozhlížel už vloni v centru po vhodném místě pro valnou hromadu, tak jsem zašel i „K vodárně“.

Tehdy jsem si řekl: „*Sem bychom se asi nevešli.*“ A vida – vešli jsme se. I když... Pět z nás se muselo usadit v předsínce u vchodových dveří. No, tam aspoň do sebe tolik nenarážely obě číšníce. Nestačil jsem, kvůli té tlačence, ani rozvinout nad předsednickým stolem plachtu s naším logem.

Promítání po VH se nás zúčastnilo už jenom 18, a já rozhodně nelituji. Kdyby bylo víc času, rád bych nad jednotlivými kresbami více diskutoval. Neformální soutěž o „*Elegána VH*“ vyhrál u mne opět Otta Schubert. (rj)

Snímky: **Jan Koutek** and comp.

KdoKdeKdyKamCoJak(i)Proč / Poštovka; NC 2013; p. f. 2014, Hodonín...

Komorní výstava tria v Poštovce

Roman Jurkas hlásí, že se spojil s fotokolegou z ČUKu. Výsledkem je, že se chystá malá výstava tří autorů v různých uměleckých žánrech: *Eva Hubatová* - fotoinformel, *Petr Brodecký* - fotografie, *Roman Jurkas* - kreslený humor.

Adresa: Kulturní dům **Poštovka** v Praze 5 - Motole. Jasně, je to tam nahoře na schodech, kde jsme měli už společnou výstavu ČUK 15. Vernisáž bude v pondělí 6. 1. příštího roku. (g)

Kresba -autoportrét: **Roman Jurkas** - myslitel

Ani Vhrsti si nedá pokoj, neb...

Aktuálně jsou po republice k vidění minimálně dvě výstavy s jeho obrázky. V Praze visí přehlídka českých a slovenských politických vtipů „**No Comment**“ (Vodičkova ul.) a v Litomyšli našla nový domov skvělá výstava současné dětské ilustrace nazvaná „**11 světů**“. Na obou místech má Vojta své kousky. (r)

Nezapomeňte, že...

Nadace Open Society Fund Praha dnes ve spolupráci s partnery vyhlásila již 4. ročník **Novinářské ceny**. Pokud jde o karikaturu, kreslený humor a krátké komiksy, jde o ceny mezinárodní, neb česko-slovenské. Nejlepší publikované práce za končící rok 2013 můžete přihlašovat až do konce ledna příštího roku na stránkách www.novinarskacena.cz. (GAG)

Pé eFky pro web ČUKu

Milí kolegové!

Pokud posíláte do redakce e-Gagu svoje péefka, posílejte je, prosím také na mu adresu: jurkas@seznam.cz. Zase z nich chci udělat přílohu **e-Gagu**, a také je budu vkládat na naše webové stránky. Díky! RJ

400. Salon Kobra: HUDŘI

Kobra je (co do chystaných Salonů) tradičně mlčenlivý jak sfinga, ale z jistých náznaků na VH ČUK a díky našemu osvědčenému zvědovi RJ můžeme aspoň sdělit datum a téma nejbližšího Salonu v Žatecké ulici. Bude už 400. (!) a plánuje se na **7. ledna 2014** (17 hod).

Vystavovat mají dosavadní (a možná i zánovní) nositelé vyznamenání **HUDr** (*Humor Univarsalis Doctor*). GAG do té doby už žádný nevyjde, tak si zaškrtněte termín v diáře, pokud už máte ten na příští rok. A věřte, že vám přijde pozvánka.

Ještě jednou Hodonín...

A ještě jednou Novoroční kartičky! Od 6. ledna až do konce února bude na Moravském Slovácku, v Hodoníně kolegy **Jiřího Hiršla** už v GAGu avízovaná výstava nejen nových, ale i starších vtipných **Pé eFek**.

Pokud jste dosud nereagovali, je nejvyšší čas! Více o tom ví pražský Jarda Výstavák - spojení viz web ČUKu... /r/

K ranným novoročenkám: šťastná a veselá prosba!

To, co nás irituje v byznysu - výzdoba, prodej a výprodeje vánočních dárků dlouho před Vánocemi, může nás těšit v oblasti novoročních gratulací. Takové množství e-péefek jsme ještě nikdy nedostávali tak brzy před Novým rokem. Ba naopak; objevily se v poště často až v den svatého Silvestra, dokonce i pár dní po bezbožné novoroční kocovině.

Máme pro ty dosud tradičně lenošící umělce, kteří se k rozesílání teprve chystají, jedno troufalé (i trvalé) přání. Když už **ukládáte** a pak posíláte své pf 2014, **nenazývejte ho pf 2014** a lébrž aspoň maličko jinak - třeba pf2014rk (**viz** toto péefko **Romana Kubce**)

V tuto chvíli, jak členové posádky e-GAGu, tak správce rubriky PF na webu ČUK nedělají nic jiného, než přejmenovávají vaše stejnojmenná *jpg-díla* tak, aby šla uložit do jednoho chlívku. Jde o to, aby nám počítač neustále nehlásil, že dokument s tímto názvem už je uložen a zda si přejeme nahradit ho tím novým. Nepřejeme! Budťe proto v názvech originálnější.

(g-men)

GAG / Upozornění jen pro neČUKské **abonenty** e-Gagu!

Cena ročního předplatného se také nemění, pro odběratele E-Gagu je stále 500,- Kč. Tato částka platí při osobním předání, nebo při složení obnosu na účet ČUK z kteréhokoliv místa v České republice, tedy v situaci, kdy ČUK nemusí platit bance cca 150 Kč jako poplatek za zahraniční transakci. Pokud je platba provedena ze zahraničí, například ze Slovenska, je předplatné třeba zaplatit o 150 Kč vyšší, tedy celkem 650 Kč. Způsob provedení platby je stejný jako u členských příspěvků. Peníze posílejte na účet ČUK do **Komerční banky, číslo účtu je 44338011/0100. IBAN: CZ8001000000000044338011, SWIFT: KOMBCZPPXXX** - anebo poštovní složenkou na adresu: **Miroslav Fojtík, Neustupného 1837, 155 00 Praha 5**. V obou případech **nezapomeňte do zprávy pro příjemce uvést své jméno.** (fík)

Jiří Hiršl, Jaroslav Skoupý, Miroslav Vomáčka, Vladimír Balcar, Miloš Krmášek a Otto Schubert. Pět vzácných návštěvníků - kolegů zdaleka + jeden Pražák - ten v kravatě! Vybrali jsme fotoportréty především od **Jana Koutka**, ale asi i od **Romana Jurkase** a **Miloše Kohlíčka**. Trochu se nám to ve fotošopu totiž pomíchalo. A na příští stránce najdete ještě další!

Shora: Jan Vobr, Jiří Srna, Roman Jurkas s Miroslavem Fojtíkem, Václav Linek a Miroslav Barták (a pár tváří v pozadí). Nevíte, proč jsou zrovna pokladníci vždycky tak veselí?

V posledním čísle *Mediažurnálu* Syndikátu českých novinářů jsme našli ilustrace a krátkou vizitku kolegy **Václava Šipoše**. Ve stejném čísle 2/3 byl i článek **Ivana Hanouska** k třetímu ročníku Č.-S. *Novinářské ceny* za karikaturu. Jak jsme slíbili v čísle 47/48 na str. 9, přinášíme tuto úvahu v plném znění:

Česko-Slovenské Novinářské Ceně za humornou kresbu jsou tři roky

Už tři jména obsahuje listina vítězů Novinářské ceny za kreslený vtíp, komiks a karikaturu; z toho dvě slovenská a jedno české: **Miroslav Kemel**. Znamená to, že v Česku máme jediného špičkového autora žánru novinový vtíp?

Původně jen na Slovensku udílená cena za tento výtvarný publicistický žánr se - od roku 2011 - jako jediná z dlouhé řady novinářských ocenění pro autory příspěvků v tištěných, rozhlasových a televizních (a už také tzv. „nových“) médiích uděluje jako společná pro ČR a SR. Evidentně z obavy pořádající Open Society Fund, že v ani jedné z obou zemí není zase tolik vtipných kreslířů, aby se v historicky krátké době nezačala jména vítězů opakovat. Zatím se to nestalo a tak laureáty jsou za rok 2010 **Miroslav Kemel**, za rok 2011 **Fedor Vico** a za rok 2012 **Danglár** (občanským jménem Jozef Gertli). Do Prahy se výstava kreseb publikovaných v minulém roce a oceněná porotou začátkem roku dostane až koncem roku 2013.

Loňská vernisáž kolekcí zaslaných prací byla obohacena veřejnou besedou předchozích vítězů Kemela a Vica, moderovanou zástupcem pořadatele. Na ní se mluvilo především o dost neradostné situaci v publikování tzv. kresleného humoru v periodickém tisku, odkud se zcela vytratil někdejší rubriky vtipů ze sobotních vydání deníků (třeba *Kvítko* ve Slově) a stránky humoru z týdeníků (vzpomeňme třeba *Mladý svět*). O absenci satirického nebo humoristického časopisu vyšší úrovně ani nemluvě - to je problém časopiseckého trhu společný Česku i Slovensku. A ze světa převzatý zvyk tzv. „redakčního“ (smluvního) kreslíře v denících (jediného aktuálního glosátora především politických událostí) omezil už tak bídnou možnost uplatnění dalším karikaturistům. Zasněžení se shodují v tom, že tato situace zamezuje vzniku celé nové generace - nemají-li kam posílat svá prvá díla, bez možnosti povzbuzení otištěním juvenálií v novinách, noví autoři se nenarodí. Přímo zoufalé pak je, když se uvolní v jednom z pěti pražských deníků prostor pro nového autora, redakce nového už nehledá (šetří na honorářích?). Takže po odešlém mistru žánru Vladimíru Jiránkovi (a před tím zesnulém Dušanu Pálkovi a z *Deníků* zmizelém Luboši Lichém) nyní zbývají „ve hře“ **Vladimír Renčín** (Právo), **Mirek Kemel** (MfDNES), **Břeťa Kovařík** (Sport) a dejme tomu **Václav Teichmann** s **Jiřím Slívou** (HN).

Právě případ odchodu Jiráňka upozornil na nebezpečí ještě odjinud. Status NC nějak nepočítal s tím, že se někteří léta uznávaní karikaturisté možná nebudou „snižovat“ k účasti v takové soutěži. A co je horší - zřejmě nikoho ani nenapadlo, že by redakce novin, která se takovým autorem může jedinec pyšnit, svého autora sama nepřihlásí... Když tohle došlo vedení stavovské organizace, vybrala Česká unie karikaturistů Jiráňkovy kresby z *Lidových novin* a sama je přihlásila. Protože se mohou hodnotit jen díla z uplynulého roku, bylo to na poslední chvíli, neboť v závěru roku autor skonal a tak se leckomu zdálo, že by právě Jiránek neměl v seznamu laureátů tohoto žánru chybět. Avšak poněkud nešťastně složené jury jméno ani dílo českého prvního (a to historicky i co do kvality) editorial cartoonisty mnoho neřeklo.

Naštěstí předchozí vítěz Čs. NC (ze Slovenska!) v jury s obtížemi prosadil, aby se Jiránkovi (*1938) dostalo alespoň mimořádného ocenění, když se mezi trojici řádných nominantů vůbec nedostal. Ve čtyřčlenné jury zasedají dva hodnotitelé z obou států.

Těžko se to píše, ale obdobně to může dopadnout s druhou velkou osobností našeho kresleného humoru, kterou je Vladimír Renčín (*1941), jehož práce se také před porotou soutěže neobjevují. Uvádím to i s vědomím, že to může být bráno jako navádění budoucí porotě. Ale také s obavami, že při takto laickém posuzování se klidně může přihodit, že i další - ne-li poslední žijící a tvořící - legenda humorné výtvarné publicistiky posledních desetiletí bude rovněž na seznamu oceněných chybět. Doplňme si, prosím: chybět bude nám a veřejnosti - sám Vladimír Renčín to lehce oželí.

Subjektivně vzato - ale s velkou mírou objektivně nabytých znalostí o tomto žánru, jak se mu věnuji půl století - nutno připustit, že autoři jako Kemel anebo Danglár jsou nejvíc na očích jako autoři prestižních seriózních deníků svých zemí. A určitě si své nominace na cenu zasluhují. Mají však před sebou, doufám, dlouhé tvůrčí období. A věřím, že se jim během doby dostane řady dalších ocenění. Možná i je bude časem mrzet, že v té řadě hvězd karikatury nejsou společně s kolegy „zakladateli“ - určitě totiž nehrozí, že by se jednou chlubil tím, že je poroty kdysi třeba před Jiránkem upřednostnili.

Oceňování je vždy složité a nevďěčné, zvláště tehdy, kdy jde o vtipy, a smysl pro humor.

Po více než dvou desítkách účastí v mezinárodních porotách světových soutěží to vím moc dobře. Vždyť ani tucet porotců v Istanbulu neodhalí všechny nepůvodní nápady anebo dokonce (nevědomé?) plagiáty, když se nám ve stovkách čtvrtek objeví na stolech. Chtít to tedy od čtveřice porotců, z nichž občas někdo ani nezná více než tři čtyři jména kreslířů z druhé země, je asi nemožné. Je ovšem otázka, zda původní záměr pořadatele, skládat jury jen z teoretiků umění či žurnalistiky, je správný. Byť se v posledním roce aspoň v malé míře osvědčila nominace předchozího laureáta Vica do poroty.

Kreslené vtipy, se svou silnou satirickou tradicí v obou našich zemích, dosud ve výsledcích NC až drtivě válcovaly jiné příbuzné žánry - těm v novinách kvete ještě méně pšenka, než autorům cartoons. Mezi nominanty se zatím neobjevují autoři komiksů, byť slovenští Shooty či Danglár svým kreslířským stylem nejsou od žánru daleko. Blízko mají naopak k nejvyššímu ocenění nesporně autoři portrétních karikatur, zvláště jsou-li schopní svým „obětem“ přidat cosi vtipného navíc - rozumím tím nějaký výtvarný artefakt spojující je s aktuální událostí. Platí to třeba (z české strany) o Pavlu Reisenauerovi anebo Václavu Teichmannovi - ten dokonce za své dílo (*Steve Jobs*) přivezl vysoké ocenění i z prestižní *WorldPressCartoon* v portugalské Sintře (2008). Je jen otázkou času, kdy tyto autoři více zaujmou i porotu NC. Udělování Novinářských cen je cenným počinem, za který mohou karikaturisti být pořadatelům především vděční. Není to tak dlouho, kdy jsme o nich jen snili. A ejhle!

Díky našemu kolegovi Janu Tomaschoffovi z Düsseldorfu, který už takové ocenění získal (v r. 2006 od Svazu novinářů obdržel Německou cenu za karikaturu), dokonce známe, jak se taková soutěž realizuje v zahraničí. Máme u ruky tlusté barevné katalogy, které se k výstavám nejlepších prací vydávají. Takže víme, že v SRN se tyto novinářské soutěže pro žánr karikatury konají dost logicky společně se soutěží pro novináře-fotoreportéry. Katalog z jedné strany nabízí oceněné a další vybrané snímky - a z druhé strany oceněné i další kreslené vtipy (pravda, těch je o něco méně).

Snaha pořadatelů z NOSF o to, aby i novinová karikatura, jako plnohodnotný (dle někoho dokonce vícehodnotný, protože lidskému oku nejmilejší) novinový žánr měla takové ocenění, je vítaná. Už proto, že by mohla nejen vydavatele tištěných periodik, ale i další média inspirovat, orientovat je v možnostech a přednostech, které editorial cartoons nabízejí - jen s nimi umět a chtít pracovat!

Poněkud nelogicky proto vyznívá naše zjištění, že brzy po získání Německé NC ztratil Jan Tomaschoff stále místo pro svou kresbu v známém listu „Die Welt“. A - jako přes kopírák - se totéž přihodilo Fedoru Vicovi po udělení Čs. Novinářské ceny za karikaturu 2011. Slovenské Hospodářské noviny - místo aby mu poděkovaly (a nabídly vyšší honorář?) - přestaly vzápětí jeho vtipy tisknout...

Ivan Hanousek

(autor je novinář, na FSVP UK promoval v r. 1969 prací „Výtvarná publicistika v českém tisku 1958-1968“).

Zdeněk Svěrák a facebook

Někdo na facebooku založil stránku s názvem **Zdeněk Svěrák zneužívá děti**. A vy jste to jako recesi nepřijal...

„Byl jsem obviněn, že celý život ubližuju dětem a bylo to doloženo fingovanými posudky psychologa, sexuologa a podvrženými svědectvími dětí. Víte, co to znamená pro člověka, který pro děti píše a spolupracuje s nimi? Takové věci vyráběli estébáci, když chtěli někoho odrovnat. Byl jsem zděšen.“

Díval byste se na různé sociální sítě takhle nepřátelsky i kdyby nebylo té lživé stránky?

„Mám obavu, že tyhle technologie, původně vymyšlené pro armádu, se dostaly mezi nás civily a my si s nimi nevíme rady. A jsou už tak mocné, že když tam přestane platit ta svatá zásada, že moje svoboda končí tam, kde začíná svoboda druhého, tak se naše civilizace morálně zhroutí.“

Co si myslíte o lidech, kteří se chlubí, kolik mají na facebooku přátel?

„To je také jedna z věcí, které nechápu. Mám tolik přátel, že na ně nemám čas, natož abych vyhledával další. Nemám čas ani na to, abych si na internetu založil a obhospodařoval nějakou svou stránku. Ale existuje člověk, který má stránku **Zdeněk Svěrák**, odpovídá lidem na dotazy. Ptají se, co dělám, a on jim za mně odpovídá. A já nevím, kdo to je.“

Chcete říct, že ho neznáte?

„Neznám. Několik lidí už mi řeklo, že si se mnou na **facebooku** korespondují. Ale to nejsem já. Já tam nevzkročím, je to pro mne prašivá zóna.“

Kde je hranice, kdy jde o legraci? Není to podobné, jako když jste stvořili Járu Cimrmana?

„Čekal jsem, že se mě někdo zeptá, proč se divím, když sám mystifikuju. Ale naše mystifikace je jiná. Je tu proto, aby byla prohlédnuta. Kdyby nebyla, nenastal by smích, nebyla by humorná. Naši diváci vědí, že to, co říkáme, říkáme proto, abychom je pobavili. Ne proto, abychom je obelhávali. Je to mystifikace za účelem potěšení. Mystifikace za účelem ublížení je jiná. Nejednou se na internetu objevil článek mnou podepsaný a s názory, které nesdílím. Chápu, že když tomuto médiu vezmete svobodu, přestane být tím, čím je. Ale jsme zpátky u otázky: Co je to ta svoboda? Může být bez jakékoliv zodpovědnosti?“

Co říkali vnuci na ty lživé stránky?

„Dědo, nic si z toho nedělej, jsou to svině. Oni jsou na to zvyklí, neberou to vážně.“

A vy to neumíte nebrat vážně?

„Ne. Pro mě jsou tihle lidé zbabělci. Z anonymního úkrytu mají pocit, že můžou všechno. Prý se jim říká trollové. Já jim říkám volové.“

Scarlett Wilková: „**Zdeněk Svěrák - rozhovor**“. Magazín MfDNES č. 48/2013, str. 6. /výběr/

Občanský zákoník a ČUK

SPOLEK - je dosavadní občanské sdružení. Jde o **svazek** alespoň tří **osob**, **vedených společným zájmem**.

Známy název se měnit nemusí

Nový zákoník přináší podrobnější pravidla o organizaci a vedení spolku, zásadách jeho správy či úpravě členských práv, která budou moci použít, pokud si neurčí ve stanovách vlastní pravidla. Pro spolky je typická určitá samospráva, zákon jim umožňuje upravit si ve stanovách celou řadu vnitřních záležitostí jinak, pokud by jim úprava v zákoně nevyhovovala. Spolky budou moci mít dokonce i vlastní „soud“ - mohou zřídit tzv. rozhodčí komisi spolku, která bude mít podobné postavení jako rozhodce. Ve sporech náležejících do spolkové samosprávy (např. spory mezi členem a spolkem o placení členských příspěvků nebo spory o vyloučení člena ze spolku) bude závazně rozhodovat rozhodčí komise místo soudu.

Přechod na spolky nový zákoník upravuje tak, aby občanské sdružení co nejméně zatížil. Část přeměny **proběhne automaticky**. Údaje, kterými disponuje ministersvto vnitra, se automaticky přepíše do spolkového rejstříku u krajského soudu. Ustanovení stanov, které budou v rozporu s novou úpravou, pozbývají automaticky platnost a do tří let od účinnosti zákoníku se musí nahradit nebo odstranit. Ke změně názvu dává zákoník dvouletou lhůtu. **Povinnost změnit název nevzniká**, užívala-li právnická osoba svůj název dlouhodobě a je-li pro ni tak příznačný, že jeho zaměnitelnost nebo klamavost nelze rozumně předpokládat.

„**Občanský zákoník - co se změní**“; MfDNES 6. 12. 2013, str. C2 (výběr)

Mozek a smysl pro humor

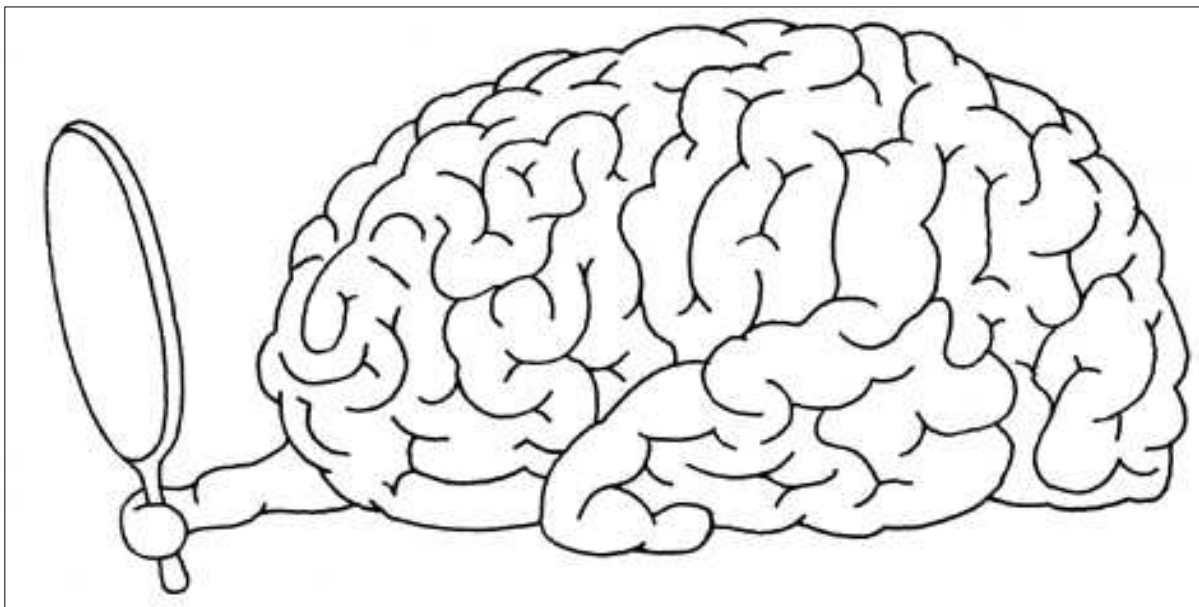
MUDr. František Koukolík, DrSc.: „LIDSTVÍ - neuronální koreláty“ (z knihy)

(Knihy je určena především lékařům a studentům medicíny, zabývá se činností mozku při různých činnostech a představuje soubor pokusů a výzkumů, díky jimž byly tyto poznatky soustředěny. Zde jen několik obecnějších řádků z kapitoly Humor.)

Smích

Úsměv ani smích nejsou výlučně lidská schopnost. Darwin měl za to, že smích je sociální vyjádření pocitu štěstí, což má pro skupinu adaptivní význam, neboť je znakem soudržnosti. Koreláty (souvztažné jevy či předměty) smíchu byly doloženy u šimpanzů, kotulů, to je druh opic, a krys. U mladých krys lze hrou nebo lechtáním vyvolat „cvrlikání“ v ultrazvukovém pásmu.

Úsměv, jenž je odpovědí na humor, se jmenuje Duchennův, podle francouzského neurologa, jenž ho odlišil od jiných druhů úsměvu. Duchennův výraz ve tváři je podmíněn současným stahem rtů dozadu a nahoru a zúžením očí, což podmníní vrásky.

Humor

Humor se dá považovat za kulturní univerzálii. Humor se mohl vyvinout jako součást mechanismů, jimiž se lidé vyrovnávají se svízelnou situací. Humor snižuje míru stresu. Smysl pro humor pomáhá zvyšování jedincova sociálního statutu, rozšiřuje sociální síť, posiluje vazbu v zamilované dvojici, přestože se aktivita mužského a ženského mozku při prožívání humoru odlišuje.

Humor aktivuje v mozku součásti systému odměny, podobně jako je aktivuje chuť ovocné šťávy, vůně vanilky nebo pohled na přitažlivou tvář.

Humor je ale složitější než primární odměna, takže aktivuje v mozku i oblasti, jejichž činnost má vztah k tvorbě asociací a učení. Poškození těchto oblastí snižuje afektivní odpověď na humorné kresby a vtipy, přestože si tyto pacienti schopnost rozlišovat humorné podněty od nehumorných uchovávají.

Máme-li se zasmát, musíme nejdřív pochopit, o co jde. Předpokládá se, že jádrem humoru je kognitivní (poznávací) konflikt. Složkou humoru je okamžik překvapení. Plyne z toho, že jádro žertu bývá fyzikálně nemožné nebo sociálně zakázáno. Dětské vtipy často narušují fyzikální možnosti, vtipy dospělých překračují sociální normy. Krajiní překročení norem může vyvolat znechucení.

Smysl pro humor

Smysl pro humor se považuje za rys osobnosti, jenž ovlivňuje sociální komunikaci a pomáhá vyrovnat se s nepříznivými situacemi.

Kresba: **Miroslav Barták**

To, že čas kolem nás šíleně pádí, a my jsme z toho čím dále více vyděšení, je fakt, se kterým se nedá nic dělat. A ti, co zatím ještě vyděšení nejsou, si zřejmě ještě nestačili všimnout, že čas opravdu tak šíleně pádí. Přesto se ale snažím, ač jsa vyděšen a ve věku již pokročilém, ba dokonce důchodcovském, být stále ještě schopný zachytávat lecjaký módní trend, ať již technický, společenský či sociálně komunikační. A pokud ten trend není skutečně jen módní (jak se to pozná, nedovedu poradit), snažím se jej uchopit pevně do rukou a svoje žití vezdejší si s jeho pomocí obohatit či ulehčit. Ne však vždy a za každou cenu. Svět se stává čím dále více soutěživým, protože kdo se může blýsknout nějakým tím rekordem, či vítězstvím, zdá se být zajímavějším objektem pro následující obchodní partnerství. No prosím, byznis vládne světem a je třeba na sebe občas upozornit. Nakonec i vítězství v té nejprestižnější mezinárodní soutěži v kresleném humoru je věc relativní, neb vypovídá pouze o tom, že ta a ta porota rozhodla tehdy a tehdy tak a tak. Ale jinak, než subjektivně, rozhodnout v takových soutěžích zřejmě nejde, a tak se i já samozřejmě těším z toho, když si čas od času někde na nějaké ocenění sáhnu.

Co se mi však nepodařilo pochopit a akceptovat, jsou nejrůznější rekordy typu nejdelší kreslený vtip (na metry), největší kreslený vtip (na metry čtvereční), vtip nakreslený se zavázanýma očima, hlavou dolů, pod vodou, v kosmu či vzduchoprázdnu, atd., atd. Proč se chlubit tím, že jsem nakreslil sto vtipů za hodinu, když to nic nevypovídá o jejich původnosti, kvalitě ani kresběné náročnosti? Jakou má takový údaj hodnotu statistickou, když už pomíjím hodnotu tvůrčí a autorskou? Aby byl takový rekord měřitelný, musel by mít každý obrázek každého takového soutěžícího přesně stejné množství délky kreslířových čar (možná by se to dalo zvážit na nějakých speciálních super jemných váhách?), ale jak změřit kvalitu vtipu či ušlechtilost linky

autorovy? Nedá se, samozřejmě, že se to nedá. A proto jsem zajedno s Václavem Šípošem, že se mi zdá být poněkud ponižující, ba přímo směšné pokoušet se měřit síly v nějakém kreslířském souboji. Bude-li porota divácká – co ohodnotí více asi? Co ji zaujme, ba rozveselí? Odvaha autora nakreslit něco košilátého, či kvalita myšlenky, kompozice a stylu? A propos: který „styl“ je kvalitnější než jiný? Ví to někdo? A porota „odborná“? Jaká kritéria nasadí a čím je bude měřit asi? A jak by asi zněl její výrok, kdyby se před jejími zraky utkal Van Gogh s Picassem? Chudák Gogh, musel by se k soutěži dostavit až po své smrti, za svého života prý neprodal jediný obraz...

S respektem ke všem soutěživcům

Břetislav Kovařík

P.s.: Jako na zavolanou se objevil v posledním předvalněhromadovém **E-Gagu** text o rekordním kresleném vtipu, který na Slovensku namaloval **Vladimír Pavlík**. Dílo úctyhodných rozměrů 502 x 450 cm o obsahu ještě úctyhodnějších 225 900 cm čtverečních spotřebovalo osm hodin umělcovy práce, šest kilogramů akrylových barev a „takmer dvadsať štetcov“. Úžasné. Takže v momentu, kdy někdo jiný pomaluje plátno o centimetr delší a tím pádem o 450 popřípadě 502 cm čtverečních bohatší, tak tento slovenský rekord překoná? A k čemu by to bylo? Nikdy jsem nepochopil smysl těchto rekordů, protože to pro mne žádné rekordy nejsou. Pokud bychom totiž tyto objektivně neměřitelné rekordy začali v našem oboru opravdu uznávat, tak již dopředu rezignujeme na právo nazývat kreslený humor uměním. Pokud někdo namaluje tak velký fór protože ho to prostě baví, tak jsem ochoten mu zatleskat. Pokud někdo chce ale své čtverečné centimetry (případně počty nakreslených vtipů za hodinu) zapisovat do knihy rekordů, pak to považuji za věc nehodnou jakékoliv publicity, protože to vůbec o ničem nevypovídá. Snad jenom o tom, že svět je ochoten zabývat se čím dál většíma pitomostma...

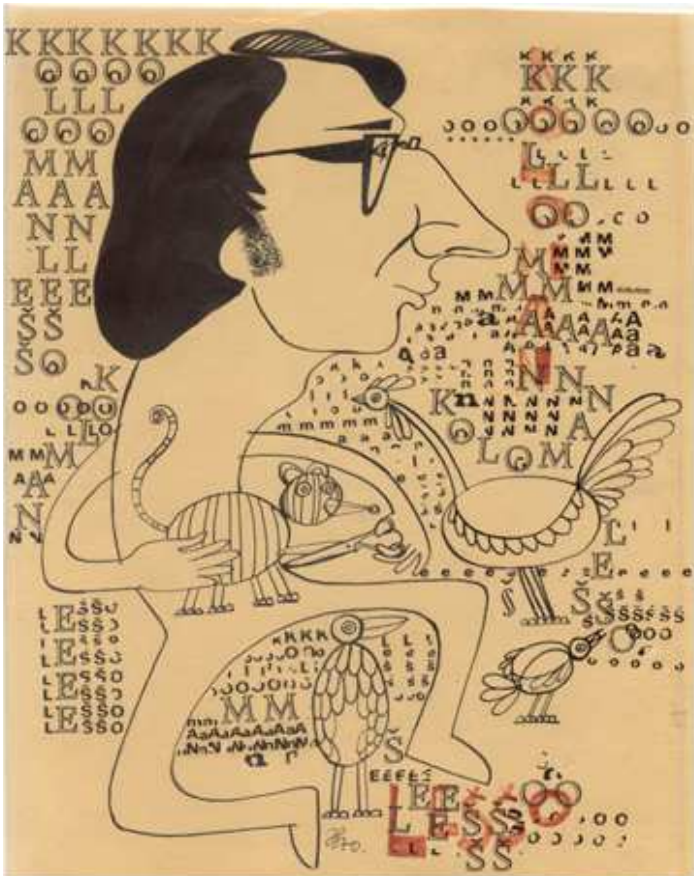
S úctou ke všem rekordmanům

-bk-

Foto: **Roman Jurkas** zachytil **Břetislava Kovaříka**, jak mění barvu nad zprávou o dalším rekord.

Pavel Hanák: Jak jsem potkal Kolomana Lešša

Rukoval jsem v září 1967 do českobudějovických Čtyř Dvorů na tankovou poddůstojnickou školu. Už ve vlaku vypraveném tenkrát z Hlavního nádraží v Praze jsem se seznámil se zajímavými lidmi. Především s *Vratislavem Bouškem*, *Pavlem Kočím* a *Pavlem Kolářem*. I oni mířili do ČB do tankové PŠ.

dali dvě výstavy; ve Vimperku a ve Volarech. Pak přišel srpen 1968, výtvarná činnost šla stranou a leden 1969.

Narukovali noví vojáci, my jsme se stali nadpočetnými a Koloman Leššo odešel do civilu. Pracoval ve studiu kresleného filmu v Bratislavě. A nás, vybranou bandu 600 vojáků, poslali tenkrát se dvěma lampasáky stavět právě Bratislavu. Tam jsme opět Kolomana navštívili a pokračovali v činnosti. Teď už ale jen v rovině popíjení, kecání a návštěv různých výstav. Dobře se pamatuji jak jsme společně navštívili výstavu **Mariána Vaneka**, se kterým nás Koloman seznámil. Ta výstava se jmenovala **Recesárium Mariána Vaneka** a trvala vlastně jen tři dny; pak byla zrušena. Zůstal mi po ní pouze katalog ve formě velmi ceněné knížky.

Po šesti měsících jsme se vrátili do Vimperka a následoval civil. V Praze jsem se vrátil do n. p. Potrubí Praha a jako konstruktér jsem musel mít praxi na stavbě. Tak jsem si vybral zase Bratislavu, protože jsem tam měl kamarády a naše přátelství s Kolomanem pokračovalo...

Potkal jsem ho několikrát i v Praze, kde měl, jako jeden z prvních Slováků, svůj *Salon*. To jsem však ještě nebyl členem ČUK.

Pavel Hanák

Tam se nám podařilo založit výtvarnou skupinu a získat ateliérek pro různé činnosti. Protože *Pavel Kočí* byl nadšeným divadelníkem, tak jsme hráli i divadlo. Brzy jsme připravili dvě výstavy, jednu v tamní Besedě a druhou ve Hluboké nad Vltavou; v Konírně. Dokonce jsme vyhráli i krajské kolo soutěže ve výtvarné činnosti s tím, že jsme spojili výtvarno, muziku a hraní dohromady.

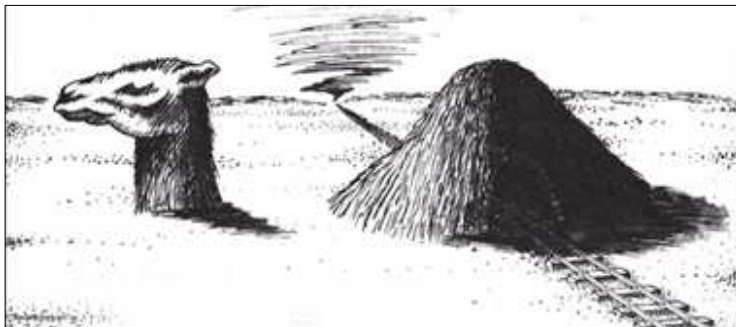
PéeŠka končila a my se snažili dostat do stejného útvaru. V úvahu přicházely Prachatice, Krumlov a Vimperk. A tak jsme byli s *V. Bouškem* a *P. Kočím* přezazení do Vimperka, kde se nám po zhruba týdnu podařilo opět získat ateliér.

No, rozkřiklo se to tenkrát po kasárnách *U sloupu* a za krátko jsme měli nové členy. J. Formánka, S. Zikmunda a - **Kolomana Lešša**. Ten z nás byl nejstarší a jako *vojín absolvent* byl na vojně pouze na rok. Byl bezesporu také z nás nejvyzrálejší osobností s už vyhraněným výtvarným rukopisem. Společně jsme všichni uspořá-

Výstavy na Slovensku: Bratislava i Hlohovec

TORMA / STM - muzeum dopravy uspořádalo výstavu „**Doprava**“ **Laco Tormy** (bratislavského člena ČUKu) s vernisáží 17. prosince t.r. v „Galerii na peróne“ v Bratislavě (Šanacová 1a). Výstava nápaditých kreseb na téma železnice, tunely a cesty (**viz níže kresba** z pozvánky) potrvá nejméně měsíc...

ČTYŘLÍSTEK / Múzeum v Hlohovci a Občianske združenie „EXLIBRIS AD PERSONAM“ uspořádalo výstavu „**Považský štvorlístok ako ich nepoznáte**“ Čtveřice „potrnavských“ výtvarníků **Vojto Haring, Miro Ďurža, Vlado Pavlík** a **Fero Bojničan** predstavujú od 11. 12. do 14. 2. 2014 svá díla v muzeu Robotnícky dom v Rázusovej ulici číslo 6 v Hlohovci. (g)

Pošta z Nových Zámků

Dobrý deň prajem,

chcel by som Vás, milí kolegovia, oboznámiť o celoštátnej súťaži „**Usmejme sa na svet XVI**“ v Nových Zámkoch, ktorej vernisáž spojená s udeľovaním cien sa konala v miestnom kine Mier 30. 11. 2013 o 14 h. Áno viem, mohol som informáciu podať skôr, ale čakal som na fotografie a čakám na ne doteraz, takže si dovoľím poskytnúť svoje, vyhotovené z mobilu a tak to potom aj vyzerá :- (Organizátorom súťaže je **Jozef Joy Szolcsan**, ktorý zároveň celú akciu aj spolumoderoval.

Očakával som väčšiu účasť vystavovaných autorov, ale zaregistroval som len štyroch.

Na moje potešenie som získal *first prize* a na konci galaprogramu sme sa zväčnili na pamiatku :-) Pokúsim sa hodnoverne napísať mená účastníkov nekvalitnej fotografie, mladý pán po mojej pravici sa volá **Karol Dráfi** (nádejný talent), po mojej ľavici sa nachádza **Stanislav Remeselník**, vedľa neho **Ernest Kocsis** (výtvarník a vysokoškolský pedagóg) v popredí organizátor **Jozef Joy Szolcsan** a v pozadí zástupca primátora **Imrich Cibulka**. V priebehu písania tohto textu som volal Jožkovi a zdôveril som sa mu so svojím zámerom, tak zrazu budú aj kvalitné fotky, aj listina zúčastnených a ocenených autorov :-) Takže Vás poprosím o trpezlivosť, obdržaný materiál obratom prepošlem.

S pozdravom

Ivo Chadžiev

Fedor hlásí: Mise ukončena!

Musel to být Rusín, člověk už svou podstatou zařatý, aby dosáhl, že se Vladimíru Jiránekovi dostalo nejprve alespoň zvláštní ocenění v Č.-S. Novinářské ceně 2012 za karikaturu (tedy v žánru, jehož byl VJ od roku 1968 a znovu od roku 1989 zakladatelem a navíc čelným představitelem).

A nyní ještě osobně dohlédl, aby se o tom ocenění zmínili i v novinách, jejichž vznik a první úspěchy u čtenářů spoluzapříčinil. **Fedor Vico** dorazil do Kremnice na tamní humoristickou slavnost, kde Jiránek obdržel trofej *Gusára*, a převzal ji místo umělcovy rodiny. A poté ještě urazil těch 650 km z Prešova do Prahy, aby Cenu mohl ukázat na Valné hromadě spolku, který Jiránek

JIRÁNEK DOSTAL ZLATÉHO GUNÁRA

Karikaturista Vladimír Jiránek dostal in memoriam slovenské ocenění za celoživotní dílo. Porota 33. ročníku Mezinárodního festivalu humoru a satiry Kremnické gangy 2013 jej ocenila Zlatým Gunárem. Sošku stylizovaného opeřence přivezl do Prahy ze Slovenska karikaturista Fedor Vico (vpravo vedle Antonína Slováka). Ten se spolu s Jiránkem střídá v publikování na stránkách LN. „Považoval jsem za svou povinnost cenu dopravit do Prahy a předat ji paní Jiránkové,“ řekl Vico. Spolu s českým kreslířem cenu dostali humorista Milan Lechan, herec a humorista Milan Markovič a zpěvák Peter Lipa.

FOTO MAFRA - PETR TOPIČ

v roce 1990 spoluzaložil (viz **horní fotku**). S *Antonínem Slovákem*, nenápadným účastníkem leckteré pražské vernisáže výtvarného humoru a někdejší redaktorem LN poté vyrazili do redakce a.... výsledek vidíte na **dolním obrázku**. Vyšel o tom krátký článek a snímek trofeje, kterou Fedor poté odvezl ze Smíchova do Pařížské ulice Vladimírovým pozůstalým. (g-men) POZOR - ACHTUNG! Nic se vám nestane! (když si najdete v závěru tohoto GAGu propozice ZS2014!)

€ Kolega Hiršl zapsal své jméno do prezenční listiny u vítacího stolu jako první. Patří mu také prvenství při platbě členských příspěvků. Nutno připomenout, že zmíněný hodonínský kolega hýřil aktivitou během celého jednání, poletoval mezi kolegy, objímal kamarády, srdečně gestikuloval a dokonce i moravsko-slovácký slivovicový pozdrav z vlastní zahrádky mezi své oblíbence nepozorovaně rozdával.

€ Je třeba připomenout, že již před Valnou hromadou na účet ČUK a na pokladníkovu adresu přišly členské příspěvky od kolegů Taussiga, Vomáčky, Balcara, Janoštika a Poláčka. Od posledního zmíněného, pana kolegy Poláčka z Varnsdorfu, přinesl pošťák dokonce složenky dvě, má předplaceno nejen na příští rok i na rok 2015!! A to, prosím, platí dobrovolně, dle věku by už nemusel.

€ Pokračujeme ve chválení. Dobrovolně a pravidelně již několik let nemalou částkou do pokladny ČUK přispívá i stále vitální Otta Schubert, více než musel, dal také Aleš Vyjídák. Děkujeme.

€ Ach ti muži, zase byli pochopitelně na VH v přesile, chyběly totiž především dámy z Brna. Mezi čtyřicítkou přítomných zářily pouhé dvě ženy. Je známo, že Jitka Holečková přijíždí pravidelně na VH přes Brno ze švýcarského Luzernu a tvořila tak s prešovským Fedorem Vicem obvyklou zahraniční dvojici. Ale

Ivana Valocká, která rovněž studovala v Brně, do Prahy dorazila též z velké dálky - ze Slovenska, kde nyní působí se slavným kočovným zrcadlovým bludištěm svého chotě.

€ Citelně chyběl u vítacího stolu elegant Otta Schubert. V minulých letech pravidelně doplňoval pokladnické duo Jurkas-Fojtík a hned u vchodu objímal kolegy a vroucně líbal kolegyně. Tentokrát využil počátečního chaosu, zamíchal se mezi účastníky a nepochopitelně obsadil stůl velmi blízko u barového pultu. Že by změna priorit??

€ Diskutovalo se středně dlouze, slušně až bojácně, zapojili se i nováčci, často a věcně hovořil kolega Vomáčka. Zvedalo se obočí a zvyšoval se bojovně hlas při návrhu na navýšení členských příspěvků. Kolega Balcar kroutil hodně nevěřičně hlavou při diskusi o případné změně a novém názvu naší Unie a úpravě loga ČUK. Škoda jen, že odvahu přihlásit se a říci svůj fundovaný názor (viz minulý e-GAG) před ostatními, na VH nenašel.

€ Největší potlesk sklídil za diskusní příspěvek o svých aktivitách na Slovensku čestný člen Vico, ten chlap se snad v Prešově napájí živou vodou, když dokáže být stále tak aktivní? Naopak pochopitelně nejméně se tleskalo prohlasovanému návrhu o zvýšení členských příspěvků. Nepřítomným připomínáme, že jde až o rok 2015!

€ Podezřele tichý a tentokrát bez větších známek emocí, byl na VH kolega Šípoš. Jindy vtipný a po moravsku srdečný Václav nebyl hlavním bavičem. Možná ho unavilo brzké vstávání. Nebo, stejně jako Radek Steska, cestoval v jednom kupé se sportovními gymnastkami?

€ Ztratil se televizák Jirka Košťýř! - šířila se zpráva hlavně mezi mimopražskými účastníky VH. Nechodí prý na schůze předsednictva a na VH zase chyběl. Téměř netelefonuje a na mejly odpovídá sporadicky. Žije? Prosíme dotyčného aby dal, alespoň těm mimopražským, o sobě vědět. *)

(fík)

*) Ti, kdo čtou v e-GAGU i texty (a neprohlížíjí si jen veselé obrázky) vědí, že Košťýřovic Jirka zrovna vystavuje veselé obrázky poblíž Senátu v Praze na Malé Straně.

Budoucnost Sorry, jediného tištěného periodika v České republice, jehož autoři dělají opravdu humorný humor, je v mlze. Chcete-li - má ještě horší prognózu...

Více o tom v následujících materiálech, které jsme s pomocí kolegů posbírali v médiích. Začínáme s portálem **Lidovky.cz**, který přinesl rozhovor s vydavatelem Sorry dne 7. 12. 2013

Humoristický časopis Sorry končí. Není to pr..., říká vydavatel

Časopis *Sorry* plný černého humoru, suchých vtipů a sprostých obrázků, založili v devadesátých letech kreslíři *Marek Douša* a *Michal Hrdý*. První číslo vyšlo v březnu roku 1992. Během své existence periodikem prošla řada významných kreslířů, karikaturistů a humoristů. Například Petr Urban nebo Radovan Rakus. Redaktoři si dělali srandu i z politiků. Mezi nejslavnější hlášky patří zlidovělé "A modří už vědí"? Časopis vydává **Fidelis Schlée**, který je vystudovaný právník a má vlastní advokátní kancelář.

PRAHA - Časopis Sorry s podtitulem PRDEL - PRavá DEMokratická Legrace po dvou desetiletích končí. Své předplatitele o tom dopisem informoval vydavatel a právník Fidelis Schlée.

Servru *lidovky.cz* řekl, že to není *prdel* a že časopis opravdu končí. "**Českou kulturu jsem dotoval 23 let ze svých vlastních peněz a už to dál nejde,**" uvedl jako důvod Schlée.

Na snímku: Vydavatel a právník **Fidelis Schlée**
Kresba na obálce *Sorry* č. 12/2013: **Jiří Košťál**

Lidovky.cz: Časopis Sorry opravdu končí? Jaké jsou důvody?

Ano, není to *prdel*. Opravdu končí. Důvody jsou strašně jednoduché. Napsal jsem to na třetí stranu – takový můj nekrolog v posledním čísle. Je to jediný časopis na zeměkouli, který neměl nikdy žádný inzerát. Celých 23 let tam nebyla koruna přímo z inzerce. Všechno jsem to dotoval ze svého. Lidé se sice smějí, ale ta výroba je drahá. To znamená, že jsem defakto dotoval českou kulturu 23 let ze svých vlastních peněz a v podstatě už to dál nejde. Aby se

to nějak vyrovnalo, tak by jedno číslo muselo stát nejméně sto korun, a to mi zase nikdo už nedá. Moc mě to mrzí, se všemi šéfredaktory jsem si to vysvětlil.

Lidovky.cz: A co na to redakce časopisu? Jaké jsou ohlasy redaktorů?

To víte, všem nám je to líto. Je to takový světlý bod české kultury, kdy redaktoři nebyli ode mě nijak nikdy ovlivňováni. Časopis jsem viděl, až když vyšel z tiskárny. Měli absolutní svobodu. Já jsem jen celou dobu nesl právní zodpovědnost a byl jsem připraven se s kýmkoli soudit, protože jsem očekával řadu žalob

Lidovky.cz: Objevily se nějaké žaloby?

S překvapením je to bez žaloby. Nikdo mě nikdy nežaloval a to já jsem se těšil, že mě někdo bude žalovat. Jsem advokát, mě by to hrozně těšilo. Získal bych tím velkou publicitu a byla by to velká sranda. Z toho by bylo mimořádné číslo *Sorry*. Bohužel mě nikdo nezažaloval.

Lidovky.cz: Plánujete vydávat něco dalšího, nebo se budete věnovat své advokátní činnosti?

Budu se věnovat advokátní činnosti. Provozují také střední školu, to je můj takový druhý ko-

níček. Důležité je, že jsem to skončil jako málo vydavatelů, to znamená, že jsem předplatné tento měsíc v plném rozsahu lidem vrátil, tudíž na tom nikdo neztratil, jenom já.

Zdroj: http://www.lidovky.cz/casopis-sorry-konci-neni-to-prdel-rika-vydavatel-f6l-media.aspx?c=A131206_120114_ln-media_pef

Stejného dne, 6. 12. 2013, o zániku měsíčníku informovala také MfDNES:

Časopis Sorry končí. Jsme předskokany všech tištěných novin, věští Marek Douša
Recesistický časopis Sorry, který začátkem 90. let založili kreslíři Marek Douša a Michal Hrdý, skončí letošním prosincovým číslem. "Je to tak. Samozřejmě zamáčknu slzu smutku, bývala to prima sezona, ale popravdě se to mělo stát už dávno," potvrdil Douša.

Magazín byl provokativně nekorektní už v dobách, kdy se ještě o korektnosti nemluvilo. Nesl podtitul PRDEL - Pravá demokratická legrace a přílohu pojmenoval **Fámyzdat**.

"Sorry vzniklo vlastně pro kreslené vtipy, které se jiným redakcím zdály už přes čáru. Jenže od té doby obecně ubylo v tisku prostoru pro kreslíře," porovnává Douša. Podle něj časopis dobře fungoval v první dekádě. Ale před deseti lety zemřel jeden ze zakladatelů Michal Hrdý, redakce se tehdy rozklížila, sílil internet, kam případné posily přecházely, a původní tým už neměl sílu uzpůsobit časopis novým podmínkám.

"Zůstal vlastně jen Fefík coby zpravodaj z Bubenče," připomíná Douša další slavnou postavu Sorry. "Dělal to na koleně, já mu občas poslal příspěvek, ale Sorry žilo spíš setrvačností, rubriky ani styl se po léta neměnily," uznává Douša.

Podotýká také, že práce pro časopis nikoho z jeho autorů neživila, měli svá zaměstnání. "Takže ano, zanikáme, ale zase jsme první. Předběhli jsme všechny tištěné noviny, které brzy dopadnou stejně," prorokuje autor legendárních kreslených vtipů.

Zdroj: http://kultura.idnes.cz/konci-casopis-sorry-0qa-literatura.aspx?c=A131206_125747_literatura_vha

O zániku Sorry se objevila zpráva i v ČT

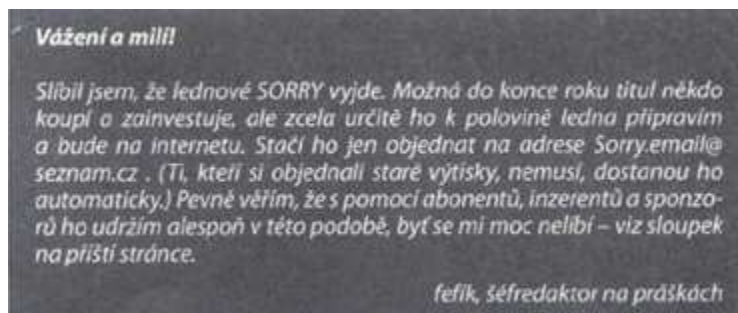
Dnes naposled: v **Událostech v kultuře** (20.00 čt art) právě v poslední minutě zpráva o konci Sorry s J. Košťárem v hlavní roli. (janko)

Sorry na internetu?

Podle redaktora časopisu Sorry **Milana Podobského** je velmi pravděpodobné, že se měsíčník objeví v internetové podobě, a to v lednu příští rok. "**Fidelis Schlée mi slíbil propůjčit značku www.sorry.cz, takže pokud se nic zásadního nestane, tak bude sorry od ledna na internetu,**" řekl tvůrce časopisu Podobský (Fefík).

V e-GAGu jsme se dozvěděli o zániku **Sorry** nejprve od kolegy **Jiřího Košťáře**, jednoho ze členů ČUKu, který patřil k „páteřním“ karikaturistům měsíčníku. Následující zprávy jsme obdrželi od **Jana Koutka** i dalších dopisovatelů a sestavili z nich tento kompilát. Více se jistě budeme celou věcí zabývat až se nebudeme potýkat s přívalem materiálů z Valné hromady a k tomu se svátky na konci roku. Časem bude dost času pozorovat, zda a jak se Sorry povede na webu a také si všimnout našich kolegů, kteří Fefíkův a Doušův projekt podporovali svými vtipy. Zatím si tedy jen povzdechne a připomeňme **Kobru** a **Hanouska**, kteří **Hrdému** a **Doušovi** poskytli před zánikem volnou ruku v týdeníku **KUK**, takže lze soudit, že právě zde se zrodila nejen myšlenka, ale i formát **Sorry**. Nu a ještě, jak krátkou paměť mají média, kdy si

ani nejsou schopni ověřit, jak to bylo s „pojmenováním“ přílohy **Fámyzdat**. Právě tento ještě starší studentský humoristický občasník **Fefíka** a spol. z konce roku 1989 pokračoval nadále na různých stránkách jiných časopisů (mj. **Škrtu**) a byl tedy druhým hlavním modelem, který měli zakladatelé **Sorry** při svém vzniku před očima..

Více místa poskytneme ukázkám z posledního čísla Sorry a jeho osudu už příští rok.

Plotěná k logu: Není čím se chlubit

Čtu v GAGu rozvinutou diskusi o změně názvu ČUKu a mrzí mne, že jsem nezareagovala dříve (mnohá jiná zaneprázdnění mi to nedovolila). Zřejmě se již před valnou hromadou můj příspěvek do diskuze k členství nedostane...

Snad ještě nerozhodnete definitivně hlasováním zda zachovat či změnit logo i název ČUKu, ale necháte si vše ještě projít hlavou. Pokud se týká mne, mám s logem i názvem ČUKu problémy a změnu bych uvítala. I já mám často nabídky k portrétní karikatuře od různých návštěvníků stránek ČUKu. Vždy je odmítám a odkazuji na adresy svých kolegů, kteří karikaturní portréty dělají. Nebudu se přizpůsobovat době a tzv. "tančit dobové tance", když zrovna "frčí" karikatura či komiks. Mou doménou je kreslený humor a to v jeho, pokud mohu tomu dostat, výsostné podobě..., prost nízkosti a podbízivosti i ironického zesměšňování.

Noblesní humor se vytrácí i ze stránek GAGu

Vadí mi že v poslední době není kreslený humor bez těchto atributů. S tím se ale nedá nic dělat. Jsme různí, každý máme svůj pohled, charakterové vlastnosti i směřování. A také usilování o něco. Každý se projevujeme za sebe a jsme čitelní svým rukopisem i přínosem. Proto je tak široké spektrum autorů a široký pohled na to, jaká karikatura, gag, komiks, kreslený humor i ten počítačový a malovaný jsou.

Diváci si budou muset vybrat sami. Těm, co vyhovuje nízkost a sprostota či sprostáčkinky, nelze radit. Stejně ti kteří preferují noblesní gag i jeho špičkovou výtvarnou podobu se nikdy nespokojí s podbízivostí a nízkostí. Ikdyž ji někdy lze omlouvat tzv. lidovostí a oblíbeností u většiny publika. Myslím si, že kreslený humor má úžasnou a důležitou úlohu, dalo by se říci i nezastupitelnou. Dokáže dávat lidem nadhled, osvobozuje a v těžkých životních situacích pomáhá nalézt cestičky k optimismu a životní radosti. Dává zároveň poznání a kultivuje. Nezapadá do bahna. Dokáže naopak pohládit a povzbudit. Takový humor chci dělat. Žel jaksi se vytrácí i ze stránek GAGu, o tom že v tiskových médiích málem, či zcela, vymizel, si nemusíme psát. Patrně nejde o osvíceného a kultivovaného čtenáře na prvním místě.

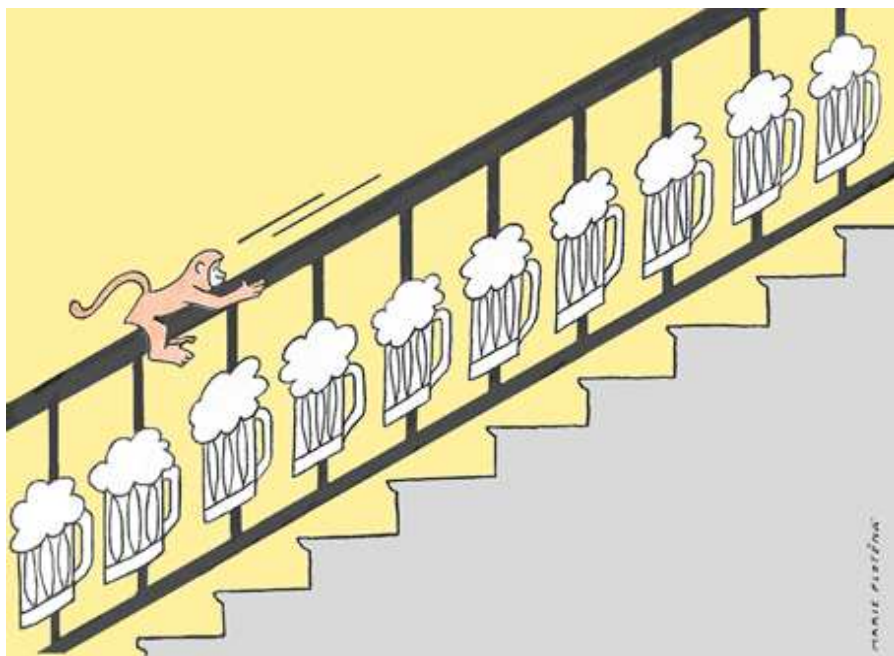
Opice zastupuje ďábla, našeptává nepravosti

Kdysi jsem narazila v knize, tuším že se jmenovala Výkladový slovník výtvarného umění, či nějak podobně, na heslo **opice**. Bylo na str.254 a já jsem si jej okopírovala. Mimo jiné se tam píše: Stala se symbolem zručnosti, učenlivost, napodobivosti a mimořádné lásky k mladým (opičí láska).

Znamená však i lhostejnost lidské duše, její slepotu, hříšnost a chamtivost. V křesťanském umění se s ní spojuje někdy podoba a význam ďábla (figura diaboli), boží opice, která Boha jen napodobuje... Ve středověku tvoří opice výzdobu plastických článků katedrál, jsou součástí motivu Klanění tří králů, v malířství, zejména v knižním, a v grafice, nabývá ďábel podobu opice, jež našeptává lehkomyšlným nepravosti, zastupuje ďábla a zobrazuje peklo. Opice znamená ďáblu obět, hříšníka, řetěz, jímž je upoutána, je obrazným poutem nepravosti, pro které hříšník nemůže nastoupit pravou, morální cestu. Opice, nejčastěji před zrcadlem, zobrazuje rovněž marnivost a pošetilost. Opice (lat.simia) napodobující přírodu, symbolizovala v renesanci také výt. umění a jeho napodobivý rys. Morální význam sym-

bolu opice přežívá ve svém zobecnění nepravosti až do současného umění, zejména sociálně kritického (W. Hogarth, F. Rops, J. Váchal). Potud zkráceně Slovník. Mrzí mne, že jsem si tehdy v roce 2005 nepoznačila přesný název této knihy. Myslím, že těm čtenářům, kteří jsou poučenější, než mnozí z nás, je z našeho loga docela rozpačité. Možná i hned jasno. Vizualní grafické symboly jsou, žel, nebo díky, až neskutečně pravdivé. Jejich, pro nás zpravidla skrytá rovina duchovní, ať chceme nebo nechceme, platí.

Nám se to samozřejmě vůbec líbit nemusí, ale nic s tím nena-děláme. Zdá se mi, že si tímto logem ČUK střílí gól do vlastní branky. Nebo to Michal H., po-tažmo ČUK tušili a udělali schválně? Přitom si hrdě přivlastňujeme ná-rodní název "česká". Znamená to také naši od-povědnost a hr-dost na vlastní národní přísluš-

nost a reprezentaci Česka před světem. I když jsme humoristé, jsou určité hranice, které bychom měli brát vážně. Obávám se že se symbolem opice zcela zbytečně degradujeme.

Pivo otupuje mozkové buňky

Já se vnitřně s tímto logem nemohu ztotožnit, ať dělám co dělám.. Podobně i s tím pivním vyvýšeným půllitrem. Skoro to vypadá jakoby čeští karikaturisté a tvůrci kresleného humoru byli pivním spolkem. Či pivo adorovali, bylo jejich múzou, zdrojem a pramenem jejich inspirace. Přitom pivo a alkohol očividně likviduje a otupuje mozkové buňky. Snižuje bystrost, pozornost, etc. To přece nechceme, nebo snad ano? Chtělo by to určitě zvýšit vlastní prestiž. Nesnižujme si proto vlastní laťku.

(Apropos: doufám že mne nepotká vyznamenání Řádem bílé opice. Docela by mně ten název ubral na radosti.)

Dívám-li se na přehlídku log druhých cartoonistických organizací, nepřipadá mi logo ČUK ani po stránce designu až tak vtipné ani kvalitní. Není tedy čím se chlubit.

Myslím že by bylo prospěšné a dobré změnit logo ČUKu a snad zvážit i její název.

S pozdravem a přáním opravdu všeho dobrého

Marie Plotěná, Brno

P.S.: V případě otištění mého stanoviska v GAGu bych prosila, aby se mé vyjádření nekrátilo.

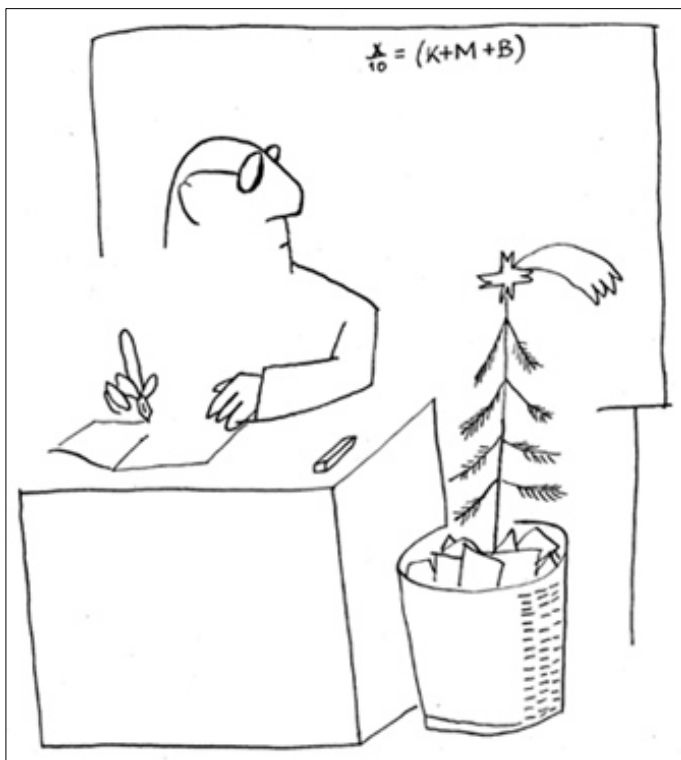
Kresba: **Marie Plotěná**

Poznámka: Některé; mezititulky jsou redakční.

Věcné upozornění: nejvyšší vyznamenání ČUK se zve **Výroční cena ČUK**. Zlidovělý termín **Řád bílé opice** se ujal mimoděk; jsme holt vtipní. Uděloval se totiž počátkem listopadu, vzápětí po předávání **Řádu bílého lva** na Pražském hradě. Po přesunu valné hromady na prosinec, na přání jistých členek (viz GAG č. 13/14), už toto označení ztrácí původní vtip. (r)

Vzpomínka na Vladimíra Mašatu

Oznámení neveselé, neboť smuteční dalo GAGové veřejnosti na vědomí odchod dalšího tvůrce z generace zasloužilých, *Vládi Mašaty*. V krátkém výčtu ocenění je citováno UZNÁNÍ z Haškovy Lipnice 1962, což mi kromě rmutné připomínky neúprosného času vnuklo příjemnou vzpomínku: Když jsem se učil být mechanikem kancelářských strojů, Vladimír na učňovské škole, kde kromě nás studovali i umělečtí pasíři a kovotepci, vyučoval výtvarnou výchovu. Začínal jsem se pečlivě věnovat sbírání Nepraktových veselých kreseb a zkoušet sám něco v této disciplíně vytvořit. Pro vlastní prezentaci jsme si s několika spolužáky vydávali ručně kreslený třídní časopis v počtu jednoho výtisku měsíčně. Samozřejmě jsem do něj kreslil nejen své výtvary, ale zprostředkovával jsem i díla lepších autorů.

Pan učitel Mašata nám několik kreseb pro ten účel zapůjčil, čímž byla navázána spolupráce tehdy již publikujícího autora s učňovskými „čukibrky“. Vůči patnáctiletým klukům byl velmi přátelský, mimo školu nám „dával hodiny“ karikatury a nakonec zařídil účast v Lipnické výtvarné soutěži. Žádnou cenu jsme nezískali, ale když nám v kanceláři Národní galerie vrátili naše soutěžní díla, každému předali „Čestné uznání za účast na Haškově Lipnici 1962“. Honosné desky s uznáním mám ještě schované a zároveň s nimi několik kreseb od dobrého učitele a milého člověka, který mi po mnoho let skýtal možnost nazývat ho přítelem.

Vladimíre, děkuji!

Jaroslav Kopecký, Unhošť

Kresba: **Vladimír Mašata** (z r. 1962)

Odpověď na výzvu v e-GAGu

Bylo by dobré, kdyby jeden list v e-GAGu byl vyhrazen členům ČUK, aby se mohli „vyslovit“ nejen kresleným vtípem, ale i slovem, zkušenostmi a svými podněty a názory.

Vážím si každého ocenění. Být „úspěšný“ v cizině je nádherným pocitem a povzbuzením. Pro mne však bylo nádherným pocitem, když jsem obdržel uznání a plaketu pedagogické fakulty University J. A. Purkyně v Ústí nad Labem za dlouholetou spolupráci se školami, ať už s mateřskými či základními v České Lípě, Vansdorfu, ale i se zvláštní školou v Mimoni. Uskutečňoval jsem v nich nejen výstavy kresleného humoru s „dětskou“ tematikou, ale besedoval jsem s žáky a společně jsme kreslili na tabuli. Nezapomenutelný zážitek mám z Mimoně, kde mi jeden žák dal otázku - „**Pane malíři, do které zvláštní školy jste chodil, že umíte tak krásně kreslit?**“

Bylo pro mne stejným oceněním, jako šest medailí z italské Ancony anebo „zlatá“ z MS v kopané ze Španělska.

Těch vzpomínek je mnoho a tak se těším, že je i ostatní členové ČUKu vyjádří slovem a vtípem v našem listu.

Josef Poláček, Varnsdorf
nositel „Řádu bílé opice“ ČUK

Poznámka redakce: Také my v GAGu se těšíme na další podnětné příspěvky čtenářů. Krom rubriky „Z dopisů“ k tomu slouží i rubriky „Chlubna“, „Názor“, „Glosa“ a také diskuse a polemiky...

Budme Československou unií karikaturistů!

Čo sa týka polemiky okolo inovácie názvu ČUKu, tak ja by som navrhoval, aby sa to rozšírilo na **československú úniu** a slovo "karikatura" by som tam nechal. A najradšej by som to rozšíril aj na Podkarpatskú Rus. Ale to Putin nedovolí.
Fedor Vico, Prešov

Omluva plus názor

protože se z pracovních důvodů nemohu účastnit zítřejší VH, dovoluji si poznámku ke změně loga a názvu organizace. Logo bych neměnil - nemusíme se za každou cenu podobat zbytku světa. Co se týká názvu, souhlasím s kolegou Balcarem, že veřejnost vnímá pojem karikatura = portrétní karikatura. Výstižnější by bylo asi Česká unie kresleného humoru - což je blbost. Muselo by být Česká unie kreslířů humoru - ale to mi zní velmi podivně. Do názvu žádné organizace, myslím si, nelze vměstnat celé spektrum její činnosti. A veřejnost? Tu musíme edukovat. Proto hlasuji pro ponechání loga i názvu. Závěrem přeji Vám i všem kolegům klidné vánoce a hodně zdraví a nápadů v novém roce 2014. S pozdravem
Tomáš Truneček, Praha

Machata a Warhol - fotodůkaz!

I já posílám svoji malou stopu u mého velkého oblíbence **Andyho Warhola**. Dokonce jsem si za pomoci sličné **warholgirl** vytvořil vlastní **velvetácký banán (dole!)**. Věřím, že **Lou Reed** neumřel proto, že se to dozvěděl. Hodně všeho dobrého přeje:
Radek Machata, Praha

Všem, všem, všem!

Všem členům **české unie karikaturistů** (řádně platícím členské příspěvky) taktéž i všem příznivcům, sympatizantům, donátorům i přísným kunsthistorikům, jakož i všem fandům fandícím našemu spolku a jeho bohužel činnosti přeji příjemné prožití Vánoc, protkaných vůní františků a bohatostí dárků (redukovanou dnes korunou vůči euru) a do následného roku přeji hojnost zdraví a spokojenosti a pochopitelně velkou porci tvůrčí činnosti, invence a nápadů v oblasti cartoonistické kreativity.
Signován Váš dlouholetý kollega - **Othón ze Schubertů, Praha**

ČUK / Nezapomeňte do konce ledna zaplatit členské příspěvky!

Pro ty, kteří nebyli na VH připomínám, že je třeba do konce ledna zaplatit členské příspěvky na rok 2014. Částky jsou několik let stejné. Členové do 65 let včetně platí příspěvek 650 Kč, od 66 let do 75 let včetně sníženou sazbu 400 Kč a ti ve věku 76 a více, už přispívají dobrovolně. Pozor! Pokud jde o platbu ze zahraničí, je třeba zaplatit o 150 Kč více. Např. za plnoprávné členství v ČUK z kteréhokoliv místa v ČR nebo osobním předáním pouze 650 Kč, z ciziny je to +150 Kč; celkem 800 Kč ročně, nebo se informujte u **Western Unionu**, kde je cena transakce řádově nižší. Peníze posílejte na účet ČUK do **Komerční banky, číslo účtu je 44338011/0100. IBAN:CZ8001000000000044338011, SWIFT: KOMBCZPPXXX** - anebo poštovní složenkou na adresu: **Miroslav Fojtík, Neustupného 1837, 155 00 Praha 5.** V obou případech **nezapomeňte do zprávy pro příjemce uvést své jméno.** (fík)

Dvě z publikací **Malé galerie kresleného humoru**, kterou založil a pilně doplňuje novými svazky jablonecký **Jiří Srna**, jsme mohli vidět (získat) u prezentace na valné hromadě. Jednak katalog k výstavě **Jana Tomaschoffa**, jednak první pokus o **Ročenku ČUKu** - obě za pouhých padesát korun českých. Tzv "obyčejní lidé" mohou knihy získat prostřednictvím webu ČUKu, jsou tam nabízené v oddílu **Humor na prodej**. Brzy tam přibude další svazek s názvem **Porozumění** - také tentokrát jde vlastně o katalog k čerstvé výstavě v Jablonci nad Nisou, kterou na liberecku pořádá Srna. Vernisáž byla 12. prosince a katalog už máme v e-GAGu k dispozici a recenzování. Zajme na první pohled svou souvislostí s hrázděným a památkově chráněným **Domem česko-německého porozumění** v Rýnovicích, který s nadšením ožívají, bez nějaké souvislejší podpory, místní občané - scházejí se tu patrioti i světoběžníci, a zajisté i turisté.

Prvních pět svazků knižnice má příjemný tvar. A rychlost, s jakou se nám dostávají do rukou poslední dva roky, je rozhodně obdivuhodná - člověk pak vydavateli odpustí, že třeba zmíněná **Ročenka** obsahuje díla jen patnácti členů spolku (dalším autorům se asi nechce *pustit chlup*) a tak zůstává v tomto směru zřejmě nepřekonatelným dílem **ČUK 2CET** se 75 zastoupenými autory (pamětníci ovšem vědí kolik urgencí a doplňující korespondence s každým jednotlivým členem k tomu vedlo). V novince **Porozumění** (mezi Čechy a Němci) mrzí asi **Srna** minimální zastoupení německé strany - když odmyslíme kolegu **Jana Tomaschoffa**, zůstává nám jediný *echt* německý karikaturista **Wilfried Besslich**, jehož 6 obrázky svazek začíná. **Tomaschoffem**, jehož dílo zdobí obálku, pak katalog - rovněž šesti kresbami - končí. Převaha domácích v poměru 9:2 je poněkud překvapující. Z bienále v Písku i z Humorestu máme snad dobré vztahy (a adresy) s více německými karikaturisty. Průzkum bojem, který prvními svazky příruční edice cartoons **Srna** provádí, se snad už brzy projeví v obsahu a vzhledu dalších svazků a tak jen doufáme, že **Jiřího** jeho vydavatelský elán (a finanční náročnost) hned tak neopustí. Od chvíle, kdy „velká“ nakladatelství ustala s „velkými“ autory (**Neprakta**, **Jiránek**, **Renčín**) se rychle blíží chvíle, kdy na trhu zbude jen **Urban** a nějaké to nové vydání starých vtipů od **Kantorka**. A to si přece ani současní aktivní autoři, ale ani my, poctiví sběratelé knížek vtipů, nezasloužíme... (ih)

P. S.: Aby to českým karikaturistům, v katalogu zastoupeným, nepřišlo líto, přidáváme i jejich jména: **Dostál J., Jurkas R., Kohlíček M., Kovařík B., Kubec R., Morávek A., Novák J., Poláček J. a Srna J.**

KomiksNews #264 – 75 svíček pro Rychlé šípy

Narozeninový dort pro fiktivní chlapecký oddíl **Rychlé šípy** by byl asi dost velký. Hoši by totiž museli sfouknout už 75 svíček. První komiksový příběh **Jaroslava Foglara** a **Jana Fischera** vyšel v Mladém hlasateli v polovině prosince 1938. Chlapci jsou tak **stejný ročník jako americký Superman**. Důvodem k oslavě je však především skutečnost, že **Rychlé šípy** za tu dobu šťastně přežily všechny zákazy (nacistické i komunistické) i samozvané nástupce (Strážci, Modrá pětka), ale především - že bez podpory reklamních kampaní a marketingových masáží nachází nadšené čtenáře i mezi současnými dětmi. (Vhrsti)

Nové komiksy:

Helena Diesing, Tomáš Prokůpek: **Kája Saudek** (Arbor vitae societas - nové vydání)
Vlastislav Toman / F. Kobík, J. Vešrna: **Zlatá kniha komiksů Vlastislava Tomana** (XYZ)
J. Macek, J. Šálková, S. Hrnčíř / Marko Čermák: **Rower Hogan / Tři kluci** (Václav Vávra)
Pavel Čech: **Dobrodružství Rychlé Veverky 2: Poklad** (Petrkov)
Joe Hill / Gabriel Rodriguez: **Zámek a klíč 2: Hlavohrátky** (Comics Centrum)
Max Brooks: **Zombie: Příručka pro přežití - Zaznamenané útoky** (Volvox Globator)
M. Carey / P. Gross, R. Kelly, D. Ormston, C. Hamilton: **Lucifer: Peklo** (Crew - Netopejř)
Jim Davis: **Garfield o dvou chodech** (Crew)
Bill Watterson: **Calvin a Hobbes: Lidožravá šílená kočka z džungle** (Crew)
Walter Simonson / Jon Buran, Mike Bowden: **World of WarCraft II** (Crew)
Masaši Kišimoto: **Naruto 15: Narutův styl** (Crew)
Hiroja Oku: **Gantz 2** (Crew)
různí: **Crew2 38/2013** (Crew)

Narozeniny:

Morrie Turner (*1923), americký kreslíř a scenárista
Mark Landman (*1953), americký výtvarník a scenárista
Katsuya Terada (*1963), japonský kreslíř a ilustrátor
Scott Morse (*1973), americký výtvarník a scenárista

Z Polska / Żyrardów, Jarosław, Varšava

Výstava ilustrací polského autora jménem Janusz Stanny hostuje v městě Żyrardów až do konce roku. Jde o výstavu uspořádanou Muzeem Karikatury ve Varšavě v r. 2007 k 75. narozeninám autora a nazývá se „Domácí práce IV“.

Profesor Janusz Stanny (*1932) je ilustrátor, grafik, pedagog. Vystudoval v r. 1957 u profesora Henryka Tomaszewského v ateliéru grafiky varšavské výtvarné akademie; od r. 1986 je na této škole profesorem. Zabývá se ilustrací, knižní grafikou, kreslenými vtipy a animovaným filmem. Ilustroval kolem dvou set knih, většinou pro děti. (Zb. K.)

A jedna smutná zpráva:

Ve Varšavě 12. 8. podlehl rakovině výtvarník **Zygmund Januszewski** (1956 - 2013), mj. autor loga legnického Satyrykonu.

Vánoční vajíčka v Jaroslavi

V Galerii Pirania v polské Jaroslavi je od 29. 11. k vidění výstava kreslených vtipů **Henryka Cebuli a Marka Gliwy** p. t. „**Jajka z Mikołajka**“. V Polsku nenosí vánoční dárky ani středoevropský Ježíšek, ani východoevropský **Děd Moroz**, ani zaatlantický **Santa Claus** - nýbrž **Mikuláš!** A k tradici Vánoc patří vajíčka, tak jako u nás k velikonočním!

GAG / Oprava - Salonů bylo jen 399!

Omlouváme se za chyby ve zprávě o vernisáži *Salonu Jubilantů* v Praze. Salon to byl **399** (málem už čtyřstý, ne málem 5-stý). Našemu zpravodaji unikl též 14. účastník z řad **ČUKonů** - v místě byl spatřen též **Pavel Starý**. Vypadal prý mladě. (r)

Humor a Gallarate „Devil“ 2013 - Itálie

Téma: Ďábel

Grand Prix Marco Biassoni: Sergio Tessarolo (Itálie)

1. cena - graphics section: Andrej Popov (Rusko)

Special Jury Prize graphics section: Giovanni Curi (Itálie)

Mentions graphics section: Margherita Allegri (Itálie), Paolo Dalponte (Itálie), Elena Ospina (Kolumbie), Hicabi Demirci (Turecko), Mihai Ignat (Rumunsko).

1. cena - section satire: Doru Axinte (Rumánie) (**viz obr.!**)

Special Jury Prize section satire: Alessandro Gatto (Itálie)

Mentions section satire: Marco D'Agostino (Itálie), Marco Marilungo (Itálie), Pavel Constantin (Rumunsko), Oleksy Kustovsky (Ukrajina), Julio Angel Carrion Cueva (Peru)

1. cena - caricature section: Ivailo Tsvetkov (Bulharsko)

Special Jury Prize caricature section: Emanuele Benetti (Itálie)

Mentions section caricature: Mariagrazia Quaranta (Itálie), Mario Magnatti (Itálie), Fernando Resendiz Mendoza (Mexiko), Juan Camilo Lopera Arroyave (Kolumbie), Raul Iglesias Blanco (Španělsko).

Int'l Cartoon Contest URZICENI 2013, Rumunsko

Téma 1. RICH MAN - POOR MAN / Téma 2. FREE

1. cena (ex-aequo): Petrisan, Rumunsko (500 \$) a Božidar Stefanovic, Bosna a Hercegovina (500 \$);

2. cena: Chaiporth Panichrutiwong, Thajsko (500 \$);

3. cena: Omer Cam, Turecko (400 \$);

Special PRIZES:

1. Pavel BOTEZATU, Rumánie; 2. Hule HANUSIC, Austrálie; 3. Constantin SUNNERBERG, Belgie

4. Li JINGSHAN, Čína; 5. Vladimir KAZANEVSKY, Ukrajina; 6. Nikola OTAS, Srbsko; 7. Darko DRLJEVIC, Montenegro; 8. Constantin PAVEL, Rumánie; 9. Slobodan BUTIR, Chorvátsko; 10. Vaso KRCMAR, Srbsko

Téma 3: Portrét rumunského sportovce:

Special prizes: Ivailo Tsvetkov, Bulharsko; Aquil Rastegari, Irán; Julian Lalu, Rumánie; Kresimir Kvester, Chorvátsko. - Více na: <http://bestcartoons.smugmug.com/>.

7. Int'l Don Quichotte Cartoon Contest 2013 - Německo

Dva Brazilci, jinak z každé země po jednom oceněném. Uznání získali:

1 - Houmayoun Mahmoudi / Británie

2 - Luc Descheemaker / Belgie

3 - Xiaogiang Hou / Čína

4 - Murat Ahmeti / Kosovo

5 - Rafael Correa / Brazílie

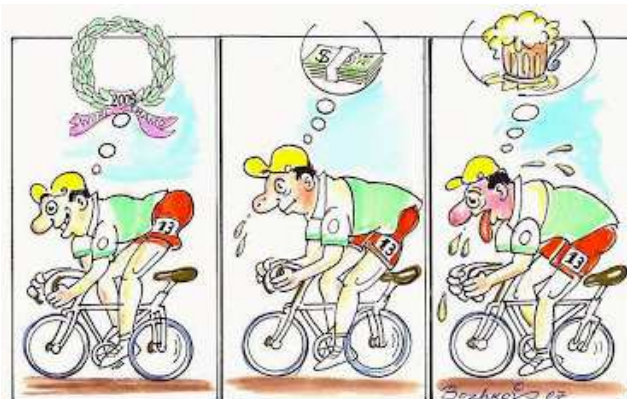
6 - Bernard Bouton / Francie

7 - Boris Erenburg / Rusko

8 - Oleg Gucol / Ukrajina

9 - Mehdi Azizi / Irán

10- Fabio De Silva / Brazílie

Kresba vpravo:

V mezinárodní sekci soutěže **Rotary** v Austrálii, jejíž výsledky jsme už v této rubrice přinesli, zvítězil **Miroslav Božkov**. Téma bylo „Bicycle“ a bulharský karikaturista nazval svou třířázovou kresbu „**Expectations**“. Klidně si ji mohl schovat pro **Zlatý soudek** v Prešově, ne? Vyhlášení nového ročníku tradiční slovenské soutěže najdete v tomto čísle jen o kousek dál - v rubrice **Propozice**.

To jsme netušili: Novináři mají v Maďarsku svou Karikaturistickou sekci!

V **Cartoon Gallery** otvorili novou reprezentativní výstavu (104 prací) významného maďarského umělce **Gézu Halásza**, překopníka použití počítačové grafiky v umění karikatury a předsedu **karikaturistické sekce Asociace maďarských novinářů** – pozrite si ju na tomto linku: <http://www.cartoongallery.eu/vystavy/>. (red.)

46. mezinárodní soutěž "Umoristi Marostica" 2014, Itálie

International Graphic Humour Exhibition se koná od roku 1968

Téma: **PRÁVA** - nedotknutelná a univerzální (*Diritti, Rights*)

Počet: maximálně 3 díla (cartoon nebo strip), spojená s tématem.

Aby práce mohla být chápána na celém světě bez jazykové bariéry musí být bez dialogu a textů.

Díla musí být **nepublikovaná** (to znamená, že zveřejněny před, ale ani se účastnit jiných soutěží).

Adresa: **2014@umoristiamarostica.it**

Jinak je možné k doručení použít cosi z těchto: WeTransfer (<http://www.wetransfer.com>) Dropbox (<http://www.dropbox.com>) Google pohonu (<http://drive.google.com>) Je třeba k soutěžním příspěvkům připojit formulář se všemi autorskými údaji. Ten lze stáhnout z webových stránek www.umoristiamarostica.it.

Formát: GIF, JPG, PNG nebo PDF, rozlišení 150 DPI, uloženo ve vysoké kvalitě. Hmotnost **Max. 3MB** Větší soubory nebudou přijaty.

Uzávěrka: **21. 2. 2014**

Ceny: GP "International Grand Prix Scacchiera", zvláštní cena "Sandro Carlesso", zvláštní cena "Marco Sartore" a **10 zvláštních ocenění** "Umoristi Marostica".

Porota Umoristi A Marostica 2014: SILVER, karikaturista | FERRUCCIO GIROMINI, novinář | ALESSANDRO Tich, novinář | MARILENA NARDI, karikaturista | FABIO MAGNASCIUTTI, karikaturista | Masúd SHOJAI Tabatabai, ředitel Bienále Teheránu (Írán) | zástupce obce Marostica | GIÓX & MAURIZIO MINOGGIO, kreslíři, Art Directors of "Umoristi A Marostica" | Gruppo Grafico Marosticense

Výsledky budou mít zveřejněna na webových stránkách www.umoristiamarostica.it.

Vybraná díla:

Autoři děl vybraných porotou musí poté **zaslat originální díla pro výstavu**. Pokud je práce provedena výhradně digitální technikou, bude autor muset poslat datovanou, číslovanou a podepsanou kopii díla. Díla musí být zaslána (poštovné hradí odesílatel) bez rámu či skla **do 15. 4. 2014** na:

Adresa: **UMORISTI Marostica - Piazza Castello 12-36063 Marostica (VI) - ITALIA**

Ceremoniál: **10. 5. 2014** v *Castello Inferiore Marostica*.

Výstava bude otevřena až **do 22 června 2014**.

Katalog: Všichni autoři vybrané obdrží zdarma výtisk katalogu. Nevybraní účastníci budou mít možnost požádat o katalog pomocí formuláře na stránkách www.umoristiamarostica.it

Vracení: Díla vybraná pro výstavu a katalogu nebudou vrácena a budou zahrnuty ve sbírce "Umoristi A Marostica muzeum". Převážné náklady za vracení nevybraného díla jdou na vrub autora.

20. Int'l Cartoon Humour Competition „GOLDEN KEG“ 2014 Prešov - Slovensko

XX. ročník medzinárodnej súťaže kresleného humoru na tému Pivo - „Zlatý súdok“

Téma: **Pivo**

Počet: maximálně 5 kousků

Rozměr: maximálně A4

Každý příspěvek je nutné označit na jeho zadní straně **jménem a úplnou adresou** autora.

Ceny:

VELKÁ CENA (Grand Prix) ZLATÝ SÚDOK + 500 €

1. cena Malý ZLATÝ SÚDOK + 200 €

2. cena Malý ZLATÝ SÚDOK + 150 €

3. cena Malý ZLATÝ SÚDOK + 100 €

Porota soutěže si vyhradzuje právo neudelit' niektorú z cien resp. udeliť ďalšie zvláštne ceny.

Deadline: Organizátor prijme do súťaže všetky práce, ktoré budú doručené na adresu Šarišskej galérie v Prešove do pondelka **24. 2. 2014**.

Adresa: **ŠARIŠSKÁ GALÉRIA**
(p. Fedor VICO)

ul. Hlavná 51; 080 01 Prešov; Slovensko

Obálku s príspevkami označte viditeľne **heslom „PIVO“**

Výstava, výsledky a ceremoniál: **1. 4. 2014** v Prešove

Katalog: Organizátor súťaže si vyhradzuje právo použiť vybrané práce pre publikovanie v propagačných materiáloch a reínštalácie výstav s tým, že výstavný katalóg zašle každému účastníkovi súťaže.

Info: e-mail fedorvico@gmail.com

Info: www.limes-net.com/contest

Tři přírůstky do soutěžního kalendáře - poslední v tomto ročníku e-GAGU - jste právě zaznamenali. Každá z těchto mezinárodních soutěží je jiná - dá se dokonce říci, že každá je úplně jiný „level“. Zatímco slavná Marostika žije zejména ze slavné tradice, ale o nějakém finančním ocenění se autorům může jen zdát, berlínská soutěž je čerstvým dílem nadšence Valeriu Kurtu. Však se také práce na téma elektromobil posílají jen e-mailem a autorů, kteří je pošlou může jít pouze o prestiž - o další čárku v rubrice osobní bilance za mezinárodní ocenění bez velké kvality. Někde mezi těmito dvěma extrémy leží „Náš tip“. Je jím už tradičně pivní „Zlatý soudek!“ čestného člena ČUKu *Fedora Vica* z Prešova. Soutěž se solidní mezinárodní účastí se oproti dvěma výše uvedeným může pyšnit finančními cenami krom trofejí a diplomů. Nejsou vysoké, ale i tak se zasvěcení podivují, kde se každoročně na ceny a vůbec na celý podnik najdou prostředky. A najdou se už po dvacáté, to je jisté! Zrovna tak je jistý tradiční žlutočernobílý katalog, kam Fedor umně srovná solidní počet soutěžních obrázků. Češi patřivali od počátku k zemím, které vysílali do boje velký počet autorů a také své porotce. Obojí už v poslední době slábne - našinci prostě zlenivěli, což je ve velkém kontrastu s agilním konatelem Golden Kegů. No, třeba se zrovna letos, v superjubilejním 20. ročníku, členové ČUKu znovu ukáží a nenechají se zahanbit početnějšími komunitami cartoonistů v Irálu nebo Číně... Z Prešova jsme bývali zvyklí vozit nejen diplomy, ale i řádné ceny. A východoslovenská Pivní galerie má v depozitáři úžasnou sbírku českých kreslených vtipů na český národní nápoj. Až se jednou pro zde deponovaná díla najde stálá expozice, mohly by kresby českých cartoonistů zaplnit klidně celou jednu stěnu. Není však důvod si mýslit, že by se tam už nevešly vaše úspěšné obrázky z 20. ročníku. (han)

2013	Název soutěže	Body *)	Deadline	GAG **)
Prosinec	Bajacartoon - Baja, Maďarsko		15. 12. 2013	41/42
Hoří!	Fadjr Festival - Teheran, Irán	**	20. 12. 2013	43/44
Hoří!	Smiling Cat - Baku, Azerbajdžan - Nové!	***	20. 12. 2013	49/50
Hoří!	53. C. C. Knokke-Heist - Knokke, Belgie	*****	22. 12. 2013	45/46
Přihořívá...	PCE (Press cartoon Europe) - Brusel, Belgie	-	31. 12. 2013	47/48
2014	N. Izvestie k ZOH v Soči - Moskva, Rusko	***	31. 12. 2013	45/46
Leden	Turismus - Istanbul, Turecko	****	10. 1. 2014	45/46
	Smech - Anapa, Rusko - NEW!	***	20. 1. 2014	49/50
	Scottish Cartoon Art - Británie	-	31. 1. 2014	45/46
	WPC - Sintra, Portugalsko	*****	31. 1. 2014	45/46
	D. Burkamp Award - Oerlinhausen, Německo	-	31. 1. 2014	45/46
Únor	„7-77“ - Ankara, Turecko - Nové!	**	1. 2. 2014	49/50
	Satyrykon - Legnice, Polsko	*****	9. 2. 2014	47/48
	Dessin de Presse, Humor, Caricature - Belgie	-	15. 2. 2014	47/48
	Golden Helmet - Kruševac, Srbsko	***	20. 2. 2014	47/48
	46. Umoristi - Marostica, Itálie - NOVÉ!	****	21. 2. 2014	51-53
Náš tip!	Zlatý súdok /Golden Keg - Prešov, Slovensko- NEW!	****	24. 2. 2014	51/53
Náš tip!	World Gallery Cartoons - Skopje, Makedonie	****	28. 2. 2014	47/48
Březen	Elektromobil - Berlín, Německo - Novinka!	***	15. 3. 2014	51-53

POZOR: S tímto číslem vychází i dvě přílohy - Usnesení 24. VH ČUK a Zpráva o hospodaření ČUK. Tyto přílohy posíláme jen členům.